

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA
2012
6. volební období

Z Á P I S

z 10. schůze
Stálé komise pro rodinu a rovné příležitosti
konané dne 30. března 2012

Přítomni: prezenční listina

1. Zahájení schůze, schválení návrhu pořadu

Schůzi zahájila předsedkyně Stálé komise pro rodinu a rovné příležitosti (SKRRP) H. Langšádlová v 9.30 hod., konstatovala, že zjednání se omluvily poslankyně V. Bohdalová a G. Hubáčková. Jelikož návrh pořadu měli poslanci a poslankyně k dispozici, dala př. H. Langšádlová hlasovat o pořadu schůze, se kterým přítomní souhlasili /*hlasování 9–0–0*/.

Schválený návrh pořadu:

1. Zahájení schůze, schválení návrhu pořadu
 2. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních a o preventivně výchovné péči ve školských zařízeních a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony (sněmovní tisk 574)
 3. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony (sněmovní tisk 564)
 4. Informace o dotačních řízeních na neinvestiční dotace pro poskytovatele sociálních služeb na podporu rodiny
 5. Sdělení předsedkyně a různé
 6. Návrh termínu a pořadu 11. schůze stálé komise
- 2. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních a o preventivně výchovné péči ve školských zařízeních a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony (sněmovní tisk 574)**
-

Tento vládní návrh zákona za Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy přišla odůvodnit Mgr. Renata Ježková, ředitelka odboru speciálního vzdělávání, prevence a institucionální výchovy. Nejprve ve stručnosti představila nejvýznamnější body tohoto návrhu:

- předpokládané využívání preventivně výchovné péče ve střediscích preventivních služeb ve větším rozsahu;
- zkracování délky pobytu v zařízeních a také možnost poskytování náhradní výchovné péče ambulantní formou (pracovníci v rodinách, v dětských domovech apod.);
- péče nezaopatřeným osobám, které již byly z ústavní péče propuštěny, ale jejich životní situace vyžaduje přijetí zpět do zařízení (např. studium na vysoké škole);
- zpřesnění účelu a cíle preventivně výchovné péče ve středisku preventivních služeb, které je samostatným školským zařízením;
- úprava délky pobytu dítěte v diagnostickém ústavu;
- specifikace klientely výchovných ústavů a kategorizace ústavů;
- specifikace účelu, klientely a příjemce poskytované preventivní péče ve střediscích preventivních služeb;
- informovaný souhlas v souladu s dalšími právními předpisy (vyhláška č. 73 o informovaném souhlasu);
- návrh zákona upravuje oblast práv a povinností ředitelů zařízení;
- nový systém stanovení peněžních částek atd.

Závěrem svého vystoupení řed. R. Ježková uvedla, že navrhovaný zákon vychází z poznatků z praxe, kdy je v souladu s novými právními předpisy a s koncepčními záměry potřebné posunout náhradní výchovou péči do roviny zejména preventivní a ústavně ochrannou výchovu poskytovat ve výhradně v nezbytných případech.

Posl. D. Navrátilová přednesla svou zpravodajskou zprávu. Návrh zákona přichází do Sněmovny spolu s návrhem zákona o sociálně-právní ochraně dětí (sněm. tisk 564), dále zmínila výjezdní zasedání podvýboru pro regionální školství ve dnech 27. – 29. března, který se velmi podrobně oběma návrhy zákonů zabýval. Po celodenní diskuzi byly navrženy pozměňovací návrhy, avšak kompletace těchto návrhů se posl. D. Navrátilová již nemohla zúčastnit, a proto poprosila mpř. J. Wenigerovou, aby tyto pozměňovací návrhy představila ona.

Mpř. J. Wenigerová shrnula připomínky a výhrady (a to i ze strany např. Asociace náhradní výchovy a dalších subjektů), na které podvýbor zareagoval pozměňovacími návrhy. Kopii usnesení č. 6 podvýboru pro regionální školství ze dne 29. března měli všichni přítomní členové komise k dispozici.

Mpř. J. Wenigerová mimo jiné vyzdvihla doplnění ustanovení vztahující se ke spolupráci s rodinou (v případě zařízení i středisek) a dále také dlouhodobé pobyty dětí v diagnostickém ústavu (slovo „dlouhodobé“ bylo vyškrtnuto, nově jen ve výjimečných případech, v kompetenci MŠMT), vloženo bylo rovněž zpřesnění psychiatrických onemocnění, která není možné zvládnout výchovou, část návrhu zákona ohledně rozšíření činnosti výchovné péče byla vyškrtnuta. Mpř. J. Wenigerová dále ve smyslu zmíněného pozměňovacího návrhu podrobně popsala i další problémy, na které usnesení č. 6 podvýboru pro regionální školství reagovalo. Závěrem dodala, že začne-li fungovat zákon o sociálně-právní výchově dětí, tak zcela zákonitě dojde i k utlumení ústavní výchovy.

Dále vystoupil pan Miloš Kusý a dotázal se, jak bude zabezpečena péče o děti cizince v zařízení pro děti cizince, které má návaznost na zákon o pobytu atd.

Řed. R. Ježková zmínila několik zařízení pro cizince: v Praze na Radlické, Permon – dětský domov se školou, ve stejné budově je výchovný ústav, Modrá škola Praha 4, středisko výchovné péče – ambulance a u toho studentské zařízení až do věku 26 let. V této chvíli tvoří největší počet v těchto zařízeních slovenské děti. K 30. 6. bude Permon zrušen a zůstane diagnostický ústav s celou svou kapacitou, dále zůstanou nápomocny diagnostické ústavy v Brně a v Ostravě, kde bude probíhat diagnostika dětí cizinců a poté budou umístěny do příslušných školských zařízení.

Př. H. Langšádlová poděkovala zástupkyni MŠMT za informace a vyzvala zpravodajku, aby navrhla znění usnesení.

Mpř. J. Wenigerová se ještě vrátila k pozměňovacím návrhům uvedeným v usnesení podvýboru pro regionální školství. Dále zmínila, že zákon o ústavní výchově gesčně spadá pod výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu (školský výbor), a proto ho nejprve projednal jeho podvýbor, jak je ostatně tradicí. Zmíněné pozměňovací návrhy, jak je představila, budou teprve hlasovány ve školském výboru. Komise je samostatným orgánem, a proto se může např. vyjádřit k usnesení podvýboru.

Posl. D. Navrátilová následně formulovala usnesení, kterým Stálá komise pro rodinu a rovné příležitosti 1) bere na vědomí vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních a o preventivně výchovné péči ve školských zařízeních a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 574/; 2) bere na vědomí pozměňovací návrhy obsažené v usnesení č. 6 podvýboru pro regionální školství výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu ze dne 29. března 2012; 3) pověřuje předsedkyni stálé komise, aby toto usnesení předložila předsedkyni Poslanecké sněmovny

Parlamentu České republiky; 4) zmocňuje zpravodajku stálé komise, aby o výsledcích jednání ve stálé komisi informovala schůzi Poslanecké sněmovny /*usnesení č. 22, hlasování 11-0-0*/.

3. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony (sněmovní tisk 564)

Tento vládní návrh zákona za Ministerstvo práce a sociálních věcí přišel odůvodnit PhDr. Miloslav Macela, ředitel odboru rodiny a dávkových systémů.

Řed. M. Macela nejprve uvedl, že vládní návrh zákona vyplývá z řady analýz, které byly provedeny jak v oblasti činnosti orgánů sociálně-právní ochrany dětí, tak náhradní rodinné péče; vychází také z rozboru konkrétních kauz. Dále ve stručnosti představil nejvýznamnější okruhy navrhované právní úpravy:

- 1) Činnost orgánů sociálně právní ochrany dětí (OSPOD): úředníci na úrovni obcí a krajů (stanovení zřetelnějších mantinelů, metody moderní sociální práce), cílem je ujednotit postupy a zavést standardy kvality této činnosti;
- 2) Náhradní rodinná péče (pěstounská péče): nyní 8.500 pěstounských rodin a v nich umístěno 13 tisíc dětí, zákon na jednu stranu zvyšuje podporu náhradní rodinné péče, z druhé strany pak zvyšuje nároky na kvalitu jejího výkonu. Zřetelné odlišení profesionální pěstounské péče a institutu osvojení (zdůrazněn kontakt s biologickou rodinou), vzdělávání pěstounů a kontrola výkonu péče;
- 3) Činnost poskytovatelů služeb – dosud není garantována kvalita služeb, neexistují standardy atd., upravena činnost poskytovatelů přiměřeně v souladu se zákonem o sociálních službách.

Závěrem svého vystoupení řed. M. Macela upozornil, že k zákonu přišla celá řada připomínek, zákon prošel dvakrát připomínkovým řízením. Návrh je kompromisem mezi různými názory.

Zpravodaj J. Čechlovský přednesl svou zpravodajskou zprávu, ve které nejprve konstatoval, že k novele zákona proběhla celá řada odborných diskusí a seminářů, a to nejen na půdě PS. Zákon již otevřel výbor pro sociální politiku, který vyzval k širokému zasílání připomínek, dále se zákonem zabýval výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu, podvýbor pro zdravotně postižené a sociálně potřebné, podvýbor pro regionální školství, příští týden se bude konat opět zasedání výboru pro sociální politiku a výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu. Zákon je tedy pečlivě a podrobně diskutován.

V průběhu diskuze vyvstaly následující problémové okruhy: odměňování pěstounů, odměňování pěstounů prarodičů, délka pěstounské péče na přechodnou dobu, výběr a příprava pěstounů, služby pro rodiny (státní příspěvek na služby). Tyto problémové okruhy reflektuje pozměňovací návrh, který byl na MPSV zaslán k vyjádření.

Dále zpravodaj J. Čechlovský představil navrhované okruhy změn:

- navýšení počtu hodin na přípravu k zařazení žadatelů do evidence pěstounů (dvojnásobná časová dotace) a návrh na zvýšení počtu hodin na zvýšení znalostí a dovedností pěstounů;
- možnost svěřit děti do předpěstounské péče i pěstounské péče na přechodnou dobu;
- zpřesnění podmínek pro obce s rozšířenou působností i pro krajské úřady;
- pěstounská péče na přechodnou dobu stanovena na jeden rok (nikoliv na tři);
- návrh zřídit zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc u ústavních zařízení (s přechodnou dobou do 31. prosince 2013);
- zvýšení počtu dětí v zařízeních pro děti vyžadující okamžitou pomoc a úprava délky pobytu těchto dětí;

- úprava státního příspěvku zařízením pro děti vyžadující okamžitou pomoc (zvýšení a zpřesnění úpravy výplaty);
- zavedení státního příspěvku na služby pro pěstouny;
- stanovení dávky příspěvku pro děti po ukončení pěstounské péče;
- návrh na zvýšení odměn pěstounů prarodičů (navrženo ve třech alternativách, politické rozhodnutí);
- možnost pro pozastavení výplaty osob v evidenci;
- odměna pěstouna by měla být posuzována jako příjem ze závislé činnosti (odměna není sociální dávka, ale plat);
- účinnost zákona se stanoví od 1. ledna 2013.

Poté, co se MPSV k těmto připomínkám vyjádří, rozešle posl. J. Čechlovský svůj pozměňovací návrh všem členům dotčených výborů, zástupcům poslaneckých klubů atd. Následně by pozměňovací návrhy byly předloženy k projednání výboru pro sociální politiku, neboť je v této věci gesčním výborem.

Př. H. Langšádlová otevřela rozpravu, do které se nejprve přihlásila s faktickou poznámkou posl. D. Navrátilová.

Dále vystoupila posl. J. Chalánková, která nejprve ocenila práci zpravodaje J. Čechlovského, přivítala také zlepšení právního prostředí pro výkon sociálně-právní ochrany dětí a vytvoření standardů kvality práce. V původním návrhu zákona také registrovala snahu o snížení počtu dětí k mezinárodní adopci, domnívá se, že pro některé děti může být mezinárodní adopce vhodnějším řešením, přece jenom jde o vyšší formu péče. Dále se posl. J. Chalánková dotázala na přechodnou pěstounskou péči (na jeden rok) a také, z jakých finančních prostředků bude hrazena primární prevence a podpůrné služby pro pěstouny. Bude primární prevence rodiny hrazena ze sociálních služeb?

Řed. M. Macela odpověděl, že záměrem zákona je stanovit profesionální pěstounskou péči na přechodnou dobu tak, aby byla využívána v rádech týdnů a měsíců, jeden rok představuje dle řed. M. Macely rozumnou dobu. Ohledně mezinárodní adopce dětí podotkl, že východní půlka světa děti „vyváží“ a západní svět zase děti „dováží“, a to dle jeho názoru svědčí také o vyspělosti daných společností. On sám není příznivcem „vyvážení“ dětí, avšak současné nastavení sociálně-právní ochrany dětí mezinárodní adopci nevylučuje.

Posl. J. Chalánková doplnila, že adepty na mezinárodní adopci jsou především děti z menšinového etnika, v ČR se dostanou maximálně do pěstounské péče, v zahraničí je šance, že by mohly být adoptovány.

Řed. M. Macela dále pokračoval ve své odpovědi. Systém prevence je záležitostí sociálních služeb, jde také o oblast, která od loňského roku zaznamenala 10% nárůst v objemu dotací. Pokud jde o finanční prostředky, ministerstvo se snaží přesouvat finanční prostředky právě do prevence. Systémy by se měly sjednocovat, řada poskytovatelů služeb je registrována jako poskytovatelé sociálních služeb. Je třeba služby kvalitativně garantovat i pro rodiny s dětmi (tak jak je to u jiných skupin obyvatelstva: senioři, zdravotně postižení apod.) a systém zpřehlednit jak z hlediska klientů, tak i z hlediska veřejné správy.

Mpř. J. Wenigerová upozornila na § 13 a) – výchovná opatření. Pokud výchovná opatření nejsou rodiči plněna nebo nevedou k nápravě dítěte, tak soud může dočasně odejmout dítě z péče rodičů a může nařídit dítěti pobyt ve středisku výchovné péče či v dalších zařízeních. Toto ustanovení považuje mpř. J. Wenigerová za rozumné, nelíbí se jí však, že tato doba se může protáhnout až na 12 měsíců. Ona sama by ve výjimečných případech akceptovala období 6ti měsíců.

Posl. J. Čechlovský podotkl, že k § 13 a) žádný pozměňovací návrh není. Ví, že tato problematika se diskutovala na jiném výboru. On sám se změně nebrání, je nakloněn i debatě ohledně zkrácení doby pobytu dítěte ve středisku výchovné péče z 12ti měsíců na 6 měsíců.

Ohledně odměn profesionálních pěstounů a pěstounů prarodičů posl. J. Čechlovský ještě představil alternativy pozměňovacích návrhů: 1) všichni pěstouni dostanou odměnu ve stejné výši, 2) pěstouni prarodiče obdrží 50 % částky pěstounské dávky, 3) fakultativní řešení.

Posl. D. Váhalová se dotázala, zda-li má MPSV k dispozici analýzy či statistiky ohledně sociálně-právní ochrany dětí – kolik pracovníků OSPOD je nyní v terénu, kolik by jich mělo být, aby zvládli práci s problémovými rodinami oproti dětem umístěným v dětských domovech? Chystá MPSV nějaký projekt na pomoc rodinám např. v existenční tísní nebo startovní bydlení pro děti z pěstounských rodin či z dětských domovů?

Řed. M. Macela odpověděl, že ministerstvo má k dispozici detailní analýzy nejen o počtu pracovníků OSPOD (jejich počet činí 1800), ale i o jejich činnosti a administrativním vytížení. Novela zákona tyto poznatky zahrnuje, dojde ke standardizaci, jisté standardy kvality pro poskytovatele sociálních služeb však již existují. Standardizace ohledně úřední agendy zahrnuje standardizaci ohledně postupu, ale i technického vybavení atd. MPSV má připraven projekt na implementaci celé této právní úpravy, který by měl být spuštěn v polovině t. r.; zhruba na 30ti úřadech bude standardizace v praxi ověřována (po této akci bude standardizace vyspecifikována, což se promítne do metodických materiálů). Cílem je sjednotit agendu v rámci celé ČR, nyní je v rámci přenesené působnosti a výkon agendy je různý (což bude ošetřeno právní závazností standardů).

Pokud jde o sociální bydlení, existuje vládní koncepce sociálního bydlení do r. 2020, v současnosti je mnoho dětí v ústavní péči i z důvodu bytové nouze, což ministerstvo vnímá jako nepřijatelné z hlediska českého právního řádu. Institut sociálního bydlení je potřebný.

Řed. M. Macela je také přesvědčen, že dětské domovy mají připravit své svěřence na samostatné bydlení. Samozřejmě vnímá tlak na poskytování dalších služeb pro děti z dětských domovů (startovní bydlení apod.), toto je záležitostí debaty. Děti, které opouštějí pěstounskou péči by také měly mít určitou podporu ze strany státu pro start do života (dávka 50.000 Kč) – podnět posl. J. Čechlovského.

Posl. D. Váhalová se ještě dotázala, zda-li je částka vázána na to, za co jí děti mohou utratit.

Řed. M. Macela odpověděl, že není, jde o obdobnou částku, jakou obdrží děti v ústavní péči.

Po skončení debaty navrhla př. H. Langšádlová spolu se zpravodajem J. Čechlovským přijmout usnesení, kterým Stálá komise pro rodinu a rovné příležitosti 1) bere na vědomí vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 564/; 2) bere na vědomí pozměňovací návrhy přednesené zpravodajem Janem Čechlovským; 3) pověřuje předsedkyni stálé komise, aby toto usnesení předložila předsedkyni Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky; 4) zmocňuje zpravodaje stálé komise, aby o výsledcích jednání ve stálé komisi informoval schůzi Poslanecké sněmovny /*usnesení č. 23, hlasování 11-0-0*/.

4. Informace o dotačních řízeních na neinvestiční dotace pro poskytovatele sociálních služeb na podporu rodiny

Rovněž tento bod uvedl PhDr. Miloslav Macela, ředitel odboru rodiny a dávkových systémů Ministerstva práce a sociálních věcí. Úvodem zdůraznil, že dotační řízení stále probíhá, podá tedy dílčí informace o dosavadním průběhu. Letošní částka činila 110 mil. Kč (stejně jako loňský rok), avšak počet podaných žádostí stoupl o 25 %. Celkem bylo přihláшено 426 projektů, z nichž 337 bylo podpořeno v prvním kole. Zhruba 10 % finančních prostředků bylo ponecháno na námitkové řízení. Hodnotící komise dodržuje systém hodnocení, který je postaven na dvou hodnotitelích (externí a interní), avšak pokud se tito v názoru rozcházejí,

vyjádří se ještě třetí hodnotitel. Primárně se u projektů hodnotí kvalita a potřebnost projektů, nikoliv zásluhovost. V rámci dotačního řízení, které probíhá na celostátní úrovni, jsou vítány projekty s regionálním přesahem. Žádosti malých vesnických mateřských center s dotacemi v průměru 200 tisíc Kč (vs. síť velkých poskytovatelů služeb) snižují akční rádius pro podporu velkých poskytovatelů. V průběhu let by bylo dobré se dopracovat k rozvrstvení projektů tak, aby byly podporovány i z krajské a regionální úrovně. Z hlediska zaměření projektů jsou zachovány tři základní okruhy: 1) služby prevence a podpory rodiny (všeobecný okruh), 2) projekty na podporu náhradní rodinné péče, 3) projekty poskytovatelů, kteří spolupracují s OSPOD a nejsou přitom poskytovateli sociálních služeb.

Mpř. J. Wenigerová shrnula vystoupení řed. M. Macely, dále uvedla, že služby center pro rodinu a sociální práci považuje za profesionální služby, zdůraznila přínos center k pozitivnímu rodičovství a podporu rodičovských kompetencí, což je plně v duchu zákona o sociálně-právní ochraně dětí a dalších. V rámci stávajícího dotačního řízení však velká centra podporující tyto oblasti nedostala prostředky na komplexní poradenství pro rodiny (centra v Brně, Ostravě, Hodoníně a v dalších městech). Přitom se domnívá, že oblast rodiny je hodna podpory.

Posl. L. Kohoutová je toho názoru, že pokud se nebudou podporovat dobré rodinné projekty, znamená to malý krok k sociálním službám. Dále uvedla příklad z grantové komise hl. m. Prahy (nikde není stanoveno, kolik služba stojí v tom kterém městě, kraji apod.). Upozornila na schůzku poskytovatelů sociálních služeb s ministrem Drábkem, jelikož současná situace je pro mnohé poskytovatele likvidační (není nastaveno jasné financování sociálních služeb). Domnívá se, že ve chvíli, kdy sociální služby zkrachují, stát je nedokáže zajistit vlastními silami.

Na toto téma opakovaně hovořila př. H. Langšádlová s ředitelem odboru sociálních služeb a sociální práce MPSV P. Hanušem, který ji ubezpečil, že zohledňují financování sociálních služeb v jednotlivých krajích tak, aby částky např. na jednoho klienta a jedno lůžko byly srovnatelné.

S tímto posl. L. Kohoutová nesouhlasila, s řed. P. Hanušem o této problematice rovněž hovořila. Konstatovala, že není stanovena částka na lůžko či klienta pro každý kraj. Na konkrétním příkladu Zlínského a Ústeckého kraje poukázala na nepoměr mezi finančními prostředky pro poskytovatele služeb sociálně-terapeutických dílen. Tomuto nepoměru se lze vyhnout jedině vytvořením jednotného systému financování tak, aby nedocházelo k „politizaci“ dotací.

Př. H. Langšádlová nepochybuje o výhodách vytvoření jednotného systému, avšak domnívá se, že důležitou roli hraje také kvalita předložených projektů.

Mpř. J. Wenigerová zmínila, že v Moravskoslezském kraji byl vytvořen tzv. individuální projekt národní, financovaný z evropských dotací. Avšak tento projekt již skončil a s ním i evropské dotace. Jistě to nebude jen příklad Moravskoslezského kraje. Zajímalo by jí, jak je ošetřena udržitelnost obdobných projektů. Je možné vyčlenit prostředky na jejich další pokračování? Domnívá se, že evropské dotace v některých případech vedly k paradoxu – vznikly služby, které vlastně ani nebyly potřebné. V této souvislosti by jí zajímalo, jakým způsobem fungují komunitní plány (s ohledem na všechny typy služeb, které daný region potřebuje). Komunitní plány financuje komunita (municipalita) či částečně stát a služby jsou „objednány“. Nyní se připravuje nový projekt národní a pro mpř. J. Wenigerovou je zásadní otázka, co se stane v krajích dál, až projekt skončí.

Posl. D. Váhalová má informaci, že od dubna bude částečně obnoveno financování individuálních projektů národních.

Řed. M. Macela uvedl ze své dřívější zkušenosti krajského úředníka, že individuální projekty byly krajské, sledovala se jejich udržitelnost (měkce), ale tyto projekty měly být na rozvoj, zatímco se s nimi financoval provoz, tj. byly ušetřeny národní zdroje, avšak když

skončilo financování z EU, tak se zjistilo, že národní zdroje chybí. V rámci úspor se podařilo nalézt 1 mld. Kč, která bude alokována do krajů na individuální projekty a podaří se tak pokrýt překlenovací období do r. 2014, kdy má začít nové programové období. V novém období by však úsilí mělo vést k tomu, jak generovat nové zdroje.

V odpovědi na první dotaz mpř. J. Wenigerové ohledně dotací pro centra pro rodiny, řed. M. Macela uvedl, že některá centra, např. Hodonín, dostala podporu zase na jiné služby, a to i vyšší než v minulém roce. S centry pro rodinu proběhlo zvláštní jednání v přítomnosti jejich většinového zřizovatele. Je přesvědčen, že centra odvádějí velmi dobrou a kvalitní práci, ale je třeba vzít v potaz i další faktor výběrového řízení, a tím je i dovednost psát projekty.

Posl. J. Chalánková k individuálním projektům národním podotkla, že existovaly skutečně na krajské úrovni, ale do financování „spadly“ i služby, které původně existovaly na centrální úrovni (azylové domy apod.). Dobré východisko potřeby služeb představuje komunitní plánování a také zmínila možnost vyhlásit veřejnou zakázku na poskytovatele služeb pro určitou oblast.

Dále vystoupil pan Jan Zajíček z Asociace center pro rodinu a reagoval na předchozí debatu. Finanční podpora okruhu prevence dle jeho názoru v průběhu uplynulých dvou let klesla ze 76 % při stejné výši dotace na 40 %. Toto je likvidační zejména pro centra, která poskytují profesionální služby na zaměstnanecké bázi. Centra neměla možnost se přeorientovat na jiné služby (neexistence obdobných dotačních titulů na krajské či městské úrovni) a také z důvodu, že tento fakt nebyl dopředu avizován.

Řed. M. Macela zareagoval v tom smyslu, že pro oblast prevence a podpory nebyla dotace krácena (zašle konkrétní data). U některých projektů ještě prověří, zda-li byly dobře ohodnoceny, ale jiné dostaly opravdu velmi nízký počet bodů z hlediska kvality. Komise hodnotitelů skutečně vybírá projekty nezávisle.

Pro mpř. J. Wenigerovou je zásadní, že služby poskytované v oblasti podpory rodiny jsou na špičkové úrovni (např. Centrum pro rodinu a sociální péči v Ostravě). Omezení podpory ze dne na den označila za drsné, avšak připustila, že částka 110 mil. Kč je konečná a víc peněz k dispozici nebude. Přesto se přimlouvá za přezkoumání některých projektů. Ministerstvo se musí rozhodnout, zda-li bude podporovat volnočasové aktivity nebo vysoce profesionální sociální práci. Je toho názoru, že volnočasové aktivity musí být financovány na úrovni obcí a krajů.

Př. H. Langšádlová souhlasila s posledním výrokem mpř. J. Wenigerové, projekty budou ještě přehodnocovány v rámci námitkového řízení. V první řadě je třeba vycházet z kvalifikovaného posouzení hodnotitelů.

Posl. D. Váhalová se rovněž domnívá, že by bylo dobré v co největší míře podpořit centra pro rodinu. U obou předchozích projednávaných novel bylo deklarováno, že nejdůležitější je práce s rodinou, což spadá do kompetence právě těchto center.

Posl. J. Chalánková by uvítala, kdyby komise v této věci přijala usnesení.

Př. H. Langšádlová souhlasila, že stálá komise může deklarovat obecnou podporu službám pro rodinu v oblasti prevence, avšak nemůže předjímat rozhodnutí dotační komise v námitkovém řízení.

J. Zajíček se ještě vyjádřil k psaní projektů a k hodnotitelům projektů.

Posl. L. Kohoutová zmínila svou zkušenost s výběrovým řízením pro evropské projekty. Ze srovnání může říci, že v ČR jsou velmi krkolomná pravidla dotačních řízení.

Mpř. J. Wenigerová se vyjádřila k práci hodnotitelů, je důležité, aby hodnotitelé byli pod kontrolou.

Po následné debatě mezi př. H. Langšádlovou, posl. J. Chalánkovou, posl. D. Váhalovou a mpř. J. Wenigerovou bylo přijato usnesení, kterým Stálá komise pro rodinu a rovné příležitosti apeluje na Ministerstvo práce a sociálních věcí, aby při námitkovém řízení

v rámci dotačních řízení na neinvestiční dotace pro poskytovatele sociálních služeb na podporu rodiny prioritně podpořilo oblast primární prevence rodiny /*usnesení č. 24, hlasování 9-0-1*/.

5. Sdělení předsedkyně a různé

V rámci tohoto bodu př. H. Langšádlová pozvala přítomné na seminář **Češi a pěstounská péče**, který se koná v pondělí 2. dubna v zasedací místnosti „Konírna“.

Zároveň př. H. Langšádlová informovala, že ve čtvrtek 5. dubna se ve Státních aktech uskuteční odborný seminář **Péče o ohrožené děti a jejich rodiny**, který pořádá veřejný ochránce práv JUDr. Pavel Varvařovský za organizačního přispění SKRRP, proto požádala o udělení záštity nad touto akcí /*usnesení č. 25, hlasování 9-1-0*/.

Dále př. H. Langšádlová uvedla, že obdržela informaci, že společnost APERIO společně s Informačním centrem OSN budou pořádat **kulatý stůl k Mezinárodnímu dni rodiny**.

Následně vystoupila organizátorka akce paní Gabriela Špačková z APERIA a upřesnila název a termín a místo konání akce: Práce a rodina, 14. května od 14.00 hod. v Evropském domě ve Vodičkově ulici.

Závěrem se př. H. Langšádlová dotázala, zda-li jsou nějaké novinky ohledně připravované deklarace k pedagogickým pracovníkům, jak vyplynulo z posledního zasedání komise. Pokud by byla deklarace napříště k dispozici, bylo by dobré ji s předstihem zaslat všem členům komise.

6. Návrh termínu a pořadu 11. schůze stálé komise

Př. H. Langšádlová stanovila termín příštího zasedání: pátek 18. května, od 9.30 hod. Navrhovaná agenda: Současný stav ohledně prosazování rovných příležitostí žen a mužů v ČR (uvede: Mgr. Jan Dobeš, náměstek ministra práce a soc. věcí) – podnět posl. S. Markové.

Posl. J. Čechlovský v souvislosti s projednávanými zákony č. 109 a 359 zmínil zamýšlené zpracování komplexní legislativní úpravy týkající se dětí. O tomto byla vedena diskuze na podvýboru pro regionální školství. Rád by prostřednictvím výboru pro sociální politiku či školského výboru inicioval usnesení, kterým by byl záměr sjednocujícího zákona o dítěti podpořen.

Posl. S. Marková navrhla přesunout příští zasedání SKRRP z 18. na 25. května z důvodu, že iniciovala zařazení tématu rovných příležitostí na pořad jednání komise a 18. května se kvůli plánované služební cestě nebude moci jednání zúčastnit.

Př. H. Langšádlová s tímto návrhem souhlasila, avšak z další debaty přítomných poslanců a poslankyň vyplynulo, že termín 25. května většinou nevyhovuje, a proto byl ponechán termín původní, tj. 18. května.

/Schůze skončila v 12.15 hod./

/zapsala Kristýna Kusáková/

Jitka Chalánková v. r.
ověřovatelka komise

Helena Langšádlová v. r.
předsedkyně komise